

РЕШЕНИЕ

№ 595

гр. Бургас, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АННА ИВ. ЩЕРЕВА

при участието на секретаря Мирослава Хр. Енчева
като разглежда докладваното от АННА ИВ. ЩЕРЕВА Гражданско дело № 20222120104627 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е образувано по искова молба на П. Д. Ш. с ЕГН ***** със съдебен адрес гр. Б***** - адвокат Ц. С. Ц., **против** Ж. П. Ж. с ЕГН ***** и М. П. Ж. с ЕГН *****, двамата със съдебен адрес гр. В***** – адвокат П. Й. Н., всички страни с постоянен адрес гр. В*****

Ищцата предявява против ответниците иск за **установяване** на изключителната ѝ лична **собственост** върху следните идеални части от недвижими имоти, придобити възмездно по време на брака ѝ изцяло с лично имущество :

- 154/ 464 кв.м ид.ч. от поземлен имот с идентификатор ***** по КККР на гр. Бургас, с адрес гр. Б*****, с предишен идентификатор *****, с номер по предходен план ***, квартал *****, парцел ***, при съседни : *****, *****, *****,

- 1041,50/ 3124 кв.м ид.ч. от поземлен имот с идентификатор ***** по КККР на гр. Бургас, с адрес гр. Б*****, целият с площ от 3124 кв.м, с предишен идентификатор *****, номер по предходен план *****, при съседни : *****, *****, *****, *****,

и двата имота придобити чрез трансформация на лично имущество с договор за покупко-продажба, обективиран в нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № *****, том *****, рег. № *****, дело № ***/

*****Г. на нотариус с № ***** в регистъра на НК.

Обстоятелства, на които ищцата основава иска си :

Твърди, че процесните недвижими имоти били част от наследството на Г.К.Ш. и са придобити в съсобственост от неговите наследници, включващи ищцата П. Ш., сестра ѝ Г.Ш./Ч./, майка им М. Ш., Г.К.Ш., Д.К.Ш.. На *****Г. М. Ш. дарила на децата си - ищцата П. Ш. и сестра ѝ Г. Ш. притежаваните от нея 1/6 идеална част от наследствените имоти. На същата дата съсобственикът Д.К.Г. също прехвърлил на ищцата и сестра ѝ притежаваната от него 1/4 идеална част от имотите – с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № *****, том *****, рег. № *****, дело № ***/ *****Г. на нотариус с № ***** в регистъра на НК, с район на действие РС-Бургас.

С договор за доброволна делба на недвижим имот с нотариална заверка на подписите на страните от *****Г. в дял на ищцата П. Ш. бил поставен УПИ *** в кв. *****, по плана на зона „****“, ж.к. „*****“, гр. Б*, с площ от 464 кв. м /част от наследствения УПИ ***** в кв. ***** с площ от 1232 кв. м/.

С нотариален акт за доброволна делба № ***, том Ш, рег. № *-**, дело № ***/ *****Г. на нотариус с № *** в регистъра на НК в дял на ищцата П. Ш. и съпруга ѝ П. Ж. Г. е поставен поземлен имот с идентификатор ***** с площ от 3124 кв.м, с адрес гр. Б*****, в местността „*****“ /част от наследствената нива, съставляваща имот № ***** цялата с площ от 8330 кв.м/, като съгласно акта 2082,50/ 3124 ид.ч. от този дял са лична собственост на П. Ш., придобити от нея по наследство и дарение, а 1041,50/ 3124 ид.ч. - обща собственост на ищцата и съпруга ѝ в режим на СИО, придобити чрез продажба.

Ищцата оспорва съпружеската имуществена общност на придобитото чрез покупко-продажбата от Д.К.Г. с нотариален акт № *****/ *****Г. Твърди, че макар и възмездно придобити през време на брака ѝ с П. Ж., описаното в акта имущество е заплатено с нейни лични средства - взела личен заем от дъщеря си Д.В., за който ищцата издала запис на заповед, а дъщеря ѝ съставила нарочна декларация в хода на нотариалното производство. Този заем бил върнат от ищцата също с лични средства, получени от продажба през 2008г. на наследствен имот. Поради това ищцата счита, че е станала единствен собственик на претендираните идеални части от придобитите чрез покупко-продажбата описаните имоти и отрича собствеността на ответниците – наследници по закон на съпруга ѝ П. Ж., починал на *****Г.

В преклузивния срок по чл.131, ал.1 от ГПК ответниците представят **писмен отговор**, с който оспорват предявения иск. Твърдят съпружеска имуществена общност на придобитото по време на брака, оспорват сочената от ищцата трансформация на лични средства, включително и твърденията за заемно правоотношение между ищцата и дъщеря ѝ за средствата, с които са заплатени закупените имоти. Оспорват и представеното в тази връзка копие на запис на заповед.

Страните представят и ангажират доказателства в подкрепа на становищата си. Претендират и присъждане на направените по делото съдебни разноски, като правят и възражения за прекомерност на заплатеното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

След съвкупна преценка на доводите на страните, на събраните по делото доказателства и на разпоредбите на закона Бургаският районен съд намира за установено следното:

Предявеният установителен иск е с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК вр. чл.23, ал.1 от Семейния кодекс /СК/.

Страните не спорят по следните факти относно на собствеността върху процесните недвижими имоти, които се установяват и от събраните писмени доказателства :

Страните са наследници по закон на П. Ж. Г., като ищцата П. Д. Ш. е негова съпруга, а ответниците Ж. П. Ж. и М. П. Ж. са негови деца от предходен брак. Бракът на ищцата с бащата на ответниците е сключен на ****. и е прекратен със смъртта на П. Ж. Г. на *****г.

Процесните недвижими имоти, понастоящем индивидуализирани по КККР на гр. Бургас като поземлени имоти с идентификатори *****/ в ж.к. *****/ и *****/ в местността „*****“, са част от наследството, оставено от наследодател на ищцата. Имотите са възстановени по реда на ЗСПЗЗ и са придобити в съсобственост от всички наследници на Г.К.Ш., включващи ищцата П. Ш., сестра ѝ Г.Ш./Ч./, майка им М. Ш., Г.К.Ш., Д.К.Ш.. На *****г. М. Ш. се разпоредила с притежаваната от нея 1/6 идеална част от наследствените имоти чрез дарение в полза на децата си - ищцата П. Ш. и сестра ѝ Г. Ш. /с нотариален акт № ***, том ****, рег. № ***, дело № *** на нотариус с № **** в регистъра на НК/. На същата дата друг съсобственик - Д.К.Г. прехвърлил възмездно на ищцата и сестра ѝ притежаваната от него 1/4 идеална част от имотите - с нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № *****, том ****, рег. № *****, дело № ***/ *****г. на нотариус с № **** в регистъра на НК. В нотариалния акт е удостоверено, че купувачките са заплатили на продавача изцяло и в брой продажната цена, която за процесните имоти е съответно 3603,60 лв. /по т.1 от акта/ и 265,30 лв. /по т.3 от акта/ - общо 3868,90 лв.

Съсобствениците поделили наследствения имот в ж.к. „***** /УПИ **** в кв. ***** с площ от 1232 кв. м/ с договор за доброволна делба на недвижим имот с нотариална заверка на подписите на страните от *****г., като в дял на ищцата П. Ш. е поставен новообразуваният УПИ ***** в кв. ***** с площ от 464 кв. м, който сега се индивидуализира като поземлен имот с идентификатор *****.

С нотариален акт за доброволна делба № ***, том Ш, рег. № *-**, дело № ***/ *****г. на нотариус с № *** в регистъра на НК съсобствениците поделили наследствената нива, съставляваща имот № **** цялата с площ от 8330 кв.м ж.к. „*****“, в местността „*****“, като в дял на ищцата П. Ш. и

съпруга й П. Ж. Г. е поставен новообразуваният поземлен имот с идентификатор ***** с площ от 3124 кв.м, като съгласно акта 2082,50/ 3124 ид.ч. от този дял са лична собственост на П. Ш., придобити от нея по наследство и дарение, а останалите 1041,50/ 3124 ид.ч. - обща собственост на ищцата и съпруга й в режим на СИО, придобити чрез продажба.

На основание нормата на чл.19, ал.1 от Семейния кодекс от 1985г., отменен от 01.10.2009г., действащ при сключването на сочения договор за покупко-продажба с нотариален акт № *****/ ****г., възмездно придобитото с този договор имущество е придобито общо от ищцата и съпруга й в режим на съпругеска имуществена общност. Изводът е въз основа на установената в чл.19, ал.3 от СК – отм. презумпция на закона, съгласно която съвместният принос на съпрузите за придобиването се предполага до доказване на противното. Законодателната уредба в действащия Семейен кодекс от 2009г. е идентична – чл.21, ал.1 и ал.3.

В настоящото производство като основание на иска си ищцата оборва така установената презумпция за съвместен принос при възмездното придобиване по покупко-продажбата, сключена с акта № *****/ ****г. Твърди, че е налице трансформация на лично имущество по смисъла на чл.23, ал.1 от СК /чл.21, ал.1, предл.1 от СК – отм./ - имотите по тази продажбена сделка били придобити изцяло с лично имущество на ищцата. Така заявеното лично имущество се основава на твърдение за плащане на продажбената цена с парични средства, получени в заем от дъщерята на ищцата, сключен на 16.10.2007г., погасен на 24.05.2008г. отново с лични средства на ищцата, получени от продажба на друго лично имущество. Всички въведени от ищцата факти за твърдяната трансформация на лични средства са спорни по делото. Не се спори само по това, че през следващата година с нотариален акт от ****г. ищцата наред с други наследници е продала на търговско дружество друг наследствен земеделски имот за цена от общо 117 000 евро /лист 29 от делото/. Съгласно акта цената е заплатена в брой на тримата продавачи и предвид липсата на други уговорки съдът приема, че делът на ищцата е 1/3 от тази сума - 39 000 евро /с левова равностойност 76 277 лв./.

На ищцата е указана доказателствената тежест за оборването на законовата презумпция за съвместен принос – необходимост от пълно главно доказване на фактите, на които основава твърдяната трансформация на лично имущество. За установяването на въведените в процеса спорни факти на заплащане на цената по продажбата от ****г. със средства, получени в заем от дъщерята си, ищцата представя запис на заповед и декларация от сочения заемодател, представени по делото в заверени от процесуалния представител преписи, и ангажира показанията на свидетелката Г. Ш. – сестра на ищцата, която е участвала в процесната сделка като съсобственик и купувач. Съгласно копие на документа „запис на заповед“ на 16.10.2007г. ищцата като издател на този запис на заповед се задължила да плати на заемодателя Д.Т.В., за която не се спори, че е нейна дъщеря, сумата от 10 000 лева на падежа 15.10.2008г. Документът съдържа и ръкописно удостоверяване, че на

24.05.2008г. заемът е погасен от ищцата. Съгласно представената декларация, датирана на 19.10.2007г., посочената заемодателка Д.В. е декларирила, че паричните средства в размер на 10 000 лв. са от предоставен кредит от **** по договор от 26.06.2007г., като декларацията съдържа удостоверяване, че е издадена да послужи пред нотариус за покупко-продажба на недвижими имоти от заемателката П. Ш. от братовчед й Д.Ш.. Представен е и соченият договор за кредит, сключен на 26.06.2007г., съгласно който „****“ АД предоставя на Д.В. целеви кредит в размер на 100 000 лв. за ремонт и строителство на описан търговски обект и жилищна сграда. Съдът приема, че реалното сключване на този договор за кредит не е установено, тъй като липсват доказателства за предоставянето на сумата на кредитополучателя – съгласно чл.1.3. от договора средствата по кредита се предоставят по описана банкова сметка след учредяване на предвиденото обезпечение и удостоверение за тежести с вписана първа по ред ипотека за банката.

Ищцата твърди, че не разполага с оригинала на представения в препис запис на заповед, като разпитаната свидетелка установява, че записът на заповед е бил унищожен от страните по заемното правоотношение непосредствено след погасяването на паричното задължение. Не разполага и с оригинала на представената в препис декларацията, като сочи, че същата била приложена в нотариалното дело по покупко-продажбата от *****г., което било унищожено. Доказателства в подкрепа на тези твърдения не са събрани, като по делото не е установено нито съставянето и представянето на такава декларация в нотариалното производство, нито унищожаването й. Тъй като и двата оспорени документа са частни, нямат обвързваща материална доказателствена сила, поради което само въз основа на тях не може да бъде приета за доказана верността им. Освен това, на основание чл.181, ал.1 от ГПК документите нямат и достоверна дата по отношение на третите лица, каквито се явяват ответниците.

Свидетелката Г. Ш. изцяло потвърждава въведените от ищцата твърдения по плащане на цената по процесната продажба от *****г. със средства, получени по договор за заем с дъщерята на ищцата, получения кредит от заемодателката, част от който е предоставен на ищцата по заема, уговорките по заема, удостоверени в записа на заповед, погасяването на този заем със средства от последващата продажба на друг имот през 2008г. При съвкупна оценка на тези свидетелски показания наред с останалите събрани по делото доказателства съобразно чл.172 от ГПК, съдът отчита, близката родствена връзка на свидетелката с ищцата, качеството на свидетелката на съсобственик в имотите и изразеното желание тези имоти да бъдат запазени в собственост само на наследниците на техния наследодател. Поради това съдът приема, че свидетелката е силно заинтересована в полза на ищцата, което е основание показанията й да не бъдат кредитирани. Самостоятелно основание за това е още житейската необоснованост и нелогичност на част от тези показания : Така, свидетелката твърди, че записът на заповед е унищожен непосредствено след погасяването на паричното задължение в

дома на тяхната майка, а въпреки това ищцата разполага с препис от този документ, съдържащ и удостоверяване на полученото плащане; При платена обща цена по покупката от *****г. от 3868,90 лв., от която делът на ищцата е 1934,45 лв., необосновано е искането на заем в неколккратно по-голям размер /10 000 лв./, като липсват обективни доказателства в подкрепа на твърдяното очакване на предложение за покупка и на други имоти; Не е ясно как е определен вписаният падеж 15.10.2008г., като самата свидетелка твърди, че към момента на сключването на заема през 2007г. не е имало никакъв интерес към притежаваните от тях други имоти, а продажбата на *****г., с получената цена от която бил погасен заемът, не е била планирана, а е сключена след възникналия „имотен балон“, при който рязко са се повишили цените на имотите и търсенето им; Паричната сума по получения от **** кредит е платима по банкова сметка на дъщерята на ищцата, а плащането по заема между тях от 16.10.2007г. се твърди да е извършено в брой, като липсват доказателства, както за заверяването на сметката с такъв кредит, така и за изтеглянето на сумата от 10 000 лв. в периода на заемното правоотношение.

По тези съображения при така събраните по делото доказателства съдът не може да приеме за успешно проведено доказването на твърдения личен произход на паричните средства, с които е заплатена цената на имотите закупени с процесния договор за покупко-продажба, сключен с нотариален акт № *****/ *****г. Поради това не е доказана въведената като основание на иска хипотеза на трансформация на лично имущество по чл.23, ал.1 от СК /чл.21, ал.1, предл.1 от СК - отм./ и не е оборена законовата презумпция за съвместен принос на възмездно придобитото по чл.21, ал.3 от СК /чл.19, ал.3 от СК - отм./. Ето защо се налага изводът, че процесните идеални части от описаните недвижими имоти са придобити от ищцата и съпруга ѝ в режим на съпружеска имуществена общност на основание чл.19, ал.1 от СК – отм. /сега чл.21, ал.1 от СК/.

Изложеното мотивира съдът да приеме, че предявеният иск е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

При този изход от спора на основание чл.78, ал.3 от ГПК ищцата дължи на ответниците направените по делото съдебни разноски, които съгласно представения списък са в размер на 3000 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение и 10 лв. – заплатени държавни такси за издаване на съдебни удостоверения. Съгласно представените договори за правна защита и съдействие всеки от ответниците е заплатил на процесуалния представител адвокатско възнаграждение от 1500 лв., а държавната такса от 10 лв. е заплатена от ответника М. Ж. с платежно нареждане от 19.01.2024г. Ищцата е оспорила като прекомерни разноските на ответната страна за адвокатско възнаграждение.

При цена на исковете от общо 3416,92 лв. минималният размер на дължимото адвокатско възнаграждение, определен на основание чл.7, ал.2, т.2

от Наредба № 1/ 2004г. е 641,69 лв. Предвид действителната фактическа и правна сложност на делото и извършените от пълномощника процесуални действия, съдът приема за съответно на осъществената защита адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв. Предвид общите материалноправни интереси на ответниците и общото им процесуално представителство, липсва основание за самостоятелни правоотношения с адвоката за правната им защита, налагащи и заплащането на две отделни адвокатски възнаграждения. Поради това така определеният размер на възнаграждението следва да се разпредели между двамата ответници – за всеки по 500 лв.

Мотивиран от горното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на П. Д. Ш. с ЕГН ***** със съдебен адрес гр. Б***** - адвокат Ц. С. Ц. да **бъде прието за установено** по отношение на Ж. П. Ж. с ЕГН ***** и М. П. Ж. с ЕГН *****, двамата със съдебен адрес гр. В***** – адвокат П. Й. Н., всички страни с постоянен адрес гр. В***** че ищцата е **изключителен собственик** на следното имущество по договор за покупко-продажба, сключен с нотариален акт № *****, том ****, рег. № *****, дело № *** от *****г., на нотариус с № **** в регистъра на НК, като придобито по време на брака ѝ с П. Ж. Г. чрез трансформация на нейно лично имущество : **1.** 154/ 464 кв.м ид.ч. от поземлен имот с идентификатор ***** по КККР на гр. Бургас, с адрес гр. Б*****, с предишен идентификатор *****, с номер по предходен план ***, квартал *****, парцел *****, при съседи: *****, *****, *****; **2.** 1041,50/ 3124 кв.м ид.ч. от поземлен имот с идентификатор ***** по КККР на гр. Бургас, с адрес гр. Б*****, целият с площ от 3124 кв.м, с предишен идентификатор *****, номер по предходен план *****, при съседи: *****, *****, *****, *****.

ОСЪЖДА П. Д. Ш. с ЕГН ***** със съдебен адрес гр. Б***** - адвокат Ц. С. Ц., да **заплати** на Ж. П. Ж. с ЕГН ***** със съдебен адрес гр. В***** – адвокат П. Й. Н., двете страни с постоянен адрес гр. В***** сумата от **500 лв.** за направените по делото съдебни разноски.

ОСЪЖДА П. Д. Ш. с ЕГН ***** със съдебен адрес гр. Б***** - адвокат Ц. С. Ц., да **заплати** на М. П. Ж. с ЕГН ***** със съдебен адрес гр. В***** – адвокат П. Й. Н., двете страни с постоянен адрес гр. В***** сумата от **510 лв.** за направените по делото съдебни разноски.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____